ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γενικόλογες δεσμεύσεις από την κυβέρνηση

του **Γιώργου Κρεασίδη**

Κρίσιμος χώρος για την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποδεικνύεται η εκπαίδευση. Τα προηγούμενα χρόνια δέχτηκε πολλαπλά χτυπήματα από τις μνημονιακές κυβερνήσεις στο πλαίσιο των στρατηγικών της ΕΕ. Παράλληλα, ήταν ο χώρος όπου αναπτύχθηκαν σημαντικοί αγώνες του εκπαιδευτικού και φοιτητικού κινήματος. Ενδεικτικά θυμίζουμε τις απεργίες των διοικητικών ΑΕΙ και των εκπαιδευτικών που επιστρατεύτηκαν, τις κινητοποιήσεις ενάντια στη διαθεσιμότητα-απόλυση, το μπλοκάρισμα της αξιολόγησης, τους αγώνες της νεολαίας για το πανεπιστημιακό άσυλο, ενάντια στην Τράπεζα Θεμάτων και το νέο λύκειο.

Η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις στη Βουλή και σε σχετικές δηλώσεις περιέγραψε την κατεύθυνση της πολιτικής της. Οι βασικές αλλαγές που υπόσχεται η κυβέρνηση αφορούν την κατάργηση της Τράπεζας Θεμάτων και το συνυπολογισμό των εξετάσεων σε Α΄ και Β΄ για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, τον βαθμολογικό μέσο όρο 9,5 για την προαγωγή των μαθητών και την επαναφορά θεσμών ειδικής αγωγής και ενισχυτικής διδασκαλίας. Σε ό,τι αφορά τη διαθεσιμότητα, δεσμεύτηκε για την αποκατάσταση των διοικητικών ΑΕΙ, των σχολικών φυλάκων και των καθηγητών της τεχνικής εκπαίδευσης με επαναφορά των καταργημένων τομέων.

Παράλληλα, υποσχέθηκε το πάγωμα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, αλλά και ένα σύστημα άλλης αξιολόγησης, χωρίς όμως απολύσεις. Στα ΑΕΙ υποσχέθηκε την αποκατάσταση του δικαιώματος στη φοίτηση των «αιώνιων φοιτητών» και κατάργηση των συμβουλίων διοίκησης σαν αυταρχικών οργάνων.

Το υπουργείο υποσχέθηκε μέτρα για τους μαθητές που βιώνουν ακραία φτώχεια και δεν έχουν εξασφαλισμένη σίτιση.
Παράλληλα, ακυρώθηκαν οι προβλεπόμενες για φέτος συγχωνεύσεις σχολείων, ενώ υπήρξαν δεσμεύσεις για αλλαγές σε βιβλία και προγράμματα σπουδών καθώς και μέριμνα για τη

καλλιτεχνική και αθλητική παιδεία.

Στις κυβερνητικές εξαγγελίες δεν έλειψαν οι παλινωδίες και οι αμφισημίες, όπως λ.χ. αν η κατάργηση της Τράπεζας Θεμάτων θα γίνει από φέτος ή του χρόνου και αν θα παραμείνει με μη υποχρεωτικό χαρακτήρα. Αν η επιστροφή των εκπαιδευτικών και διοικητικών σε διαθεσιμότητα θα γίνει άμεσα ή σε βάθος χρόνου, αλλά κι αν θα γίνει με επαναφορά στις θέσεις που καταργήθηκαν ή και μέσω κινητικότητας, δηλαδή ένα τμήμα να κληθεί να επιστρέψει σε κάποια θέση του δημοσίου όπου «υπάρχουν ανάγκες». Φαίνεται από τις σχετικές δηλώσεις ότι η κινητικότητα είναι στις επιλογές της κυβέρνησης.

Η κυβέρνηση φαίνεται να προσανατολίζεται σε επιλογές που συνδέονται με κορυφαίες διεκδικήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος, επιδιώκοντας να μειώσει το τυχόν οικονομικό κόστος με «ισοδύναμα μέτρα», όπως δείχνει η σκέψη για προσμέτρηση των διαθεσίμων που θα επιστρέψουν στις προβλεπόμενες προσλήψεις για το 2015, με παράλληλη μείωση των νέων θέσεων εργασίας.

Υπάρχουν όμως δυο κρίσιμες πλευρές στην εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης που προκαλούν ανησυχία. Το πρώτο είναι η σιωπή γύρω από σοβαρά θέματα που συνδέονται με κορυφαίες διεκδικήσεις του εκπαιδευτικού κινήματος. Τι θα γίνει για παράδειγμα με τη μισθολογική καθήλωση και τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Η λεγόμενη «άλλη» αξιολόγηση θα έχει συνέπειες στη μισθολογική εξέλιξη και πού θα διαφέρει επί της ουσίας από τη μεθοδευμένη με βάση τις διεθνείς κατευθύνσεις των ΕΕ-ΟΟΣΑ; Τι θα γίνει με τους οργανισμούς για τα σχολικά βιβλία και κτήρια που καταργήθηκαν (ΟΕΔΒ, ΟΣΚ); Επίσης, τι θα γίνει με το πανεπιστημιακό άσυλο και τις καταστροφικές συνέπειες του Σχεδίου Αθηνά με τη συγχώνευση των σχολών αλλά και τις μαζικές συγχωνεύσεις σχολείων.

Το δεύτερο θέμα που προκύπτει είναι ότι, ενώ η κυβέρνηση έχει εξαγγείλει αλλαγές σε πλευρές του πλαισίου στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση, σημαντικές βέβαια (Τράπεζα Θεμάτων, διαγραφές φοιτητών), αν δεν καταργηθεί το μνημονιακό κεκτημένο των νόμων για το Νέο Λύκειο και του νόμου Διαμαντοπούλου για τα ΑΕΙ, οι αλλαγές αυτές μένουν μετέωρες ή και ακυρώνονται στην πράξη. Για την ώρα, υπάρχουν γενικόλογες δεσμεύσεις αλλαγής πλαισίου και διάλογος. Η επιμονή στην άλλη αξιολόγηση, μια σημαντική μετεκλογική αναδίπλωση του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ενδεικτική για τη έλλειψη διάθεση σύγκρουσης με τις στρατηγικές πλευρές του μνημονιακού κεκτημένου, που είναι και επιλογές της ΕΕ.

Η αγωνιστική δυναμική του εκπαιδευτικού κινήματος έχει δώσει κρίσιμα αποτέλεσμα. Απαιτείται για τη συνολική δικαίωσή του εγρήγορση και συνολικό πλαίσιο διεκδικήσεων,

όπως το αίτημα για ενιαίο δημόσιο και δωρεάν δωδεκάχρονο σχολείο, μακριά από τον κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Πηγή: ΠΡΙΝ